

Дерманський Сашко

Д36 Маляка — принцеса Драконії : казкова повість / Сашко Дерманський; худож. В. Богданюк. — Івано-Франківськ : Видавництво «Маґура», 2024. — 158 с. : іл. — (Серія «Маляка», ISBN 978-617-8177-09-6)

ISBN 978-617-8177-05-8

Це історія про двох друзів дракончиків — Драґо і Пиптика. Вони живуть у країні Драконії та ходять до школи, де навчають... як розпізнати і правильно проковтнути принцесу. Проте друзі вважають, що то все нудота, бо де ж ті справжні принцеси? Немає їх давно. Та навіть якщо дракончики не вірять у принцес, а принцеса ще тільки мріє нею стати, вони неодмінно зустрінуться.

Для дітей молодшого та середнього шкільного віку.

УДК 821.161.2

ISBN 978-617-8177-09-6 (серія)
ISBN 978-617-8177-05-8

© ТОВ «ВИДАВНИЦТВО
«МАґУРА», 2024

Розділ 1

Розкажу вам про Драґо і Пиптика. Бо трохи нечесно виходить: я знаю про Драґо і Пиптика, а ви ще ні. Отже, слухайте.

Драґо і Пиптик на уроках завжди сидять удвох. Бо вони справжні друзяки. І називають вони один одного по-дружньому: Драґо називає Пиптика просто Пиптя, а Пиптик називає Драґо просто Дра. Так зручніше. Сидять вони за останньою партою. Бо там їм добре сидиться. Затишніше. Просто в них дуже гарний слух і зір. Нехай на перших партах підсліпуваті або тугі на вухо сидять. А їм і з задньої парти все добре видно й чути. І взагалі, на задніх партах корисніше й пізнавальніше сидіти. Бо ті, що попереду, лише вчителя перед собою

бачать і дошку. А все найцікавіше, між іншим, відбувається якраз не перед дошкою, а в класі. Отже, Драгові й Пиптику всіх однокласників видно. І що вони роблять, теж видно.

Он, наприклад, Грінка правою головою під парту залізла і приліплені до неї жуйки облизує. Це її улюблене заняття. Вона мало не на кожному уроці на інше місце пересідає. Учитель ніяк не второпає, чому. А все дуже просто: Грінка позлизує з-під однієї парти весь смак на жуйках та й пересідає на нову. Доки всенький клас так обійде. За той

час учні свіжих жуйок поналіплюють. А Ір-грак із четвертої парти Гурдрикту з третьої до хвоста портфеля прив'язав. Ото сміху буде, як Гурдрикт після дзвінка на перерву з місця зіскочить.

І взагалі, сьогодні тема геть нецікава: «Як розпізнати і правильно проковтнути принцесу».

А я вам що кажу? Нудота! Де ж вони є, ті принцеси? Нема їх давно. А може, й не було ніколи. Просто дорослі казочки малюкам розказують на ніч, щоб краще спали, та й усе.

Ні, що не кажіть, а останнім часом Подвійний Кадило на уроках усякі абищиці розповідають. Чому розповідають, а не розповідає? Гаразд, поки Драго й Пиптик за своєю партою навіщось із зошитів аркуші виривають, розкажу вам трохи про Подвій-

ного Кадила. Насправді старенького вчителя звати Кадик Акархович. А Подвійним Кадилом його просто в школі прозвали. І ось чому.

По-перше, Подвійний, бо він двоголовий. Крім цього, він близнюк. Але не простий близнюк, а одиничний. Тільки не подумайте, що я хочу вас заплутати і тому кажу дурниці. Згоден: Подвійний, але одиничний — схоже на плутанину. Зараз спробую пояснити.

Бувають близнюки, яких двоє. Дуже рідко — троє. Взагалі рідко — четверо чи більше. А Подвійний Кадило одиничний. Тобто він сам по собі. Ні брата-близнюка, ні сестри-близнючки він не має. Близнюками є його голови. Вони такі схожі між собою, що в дитинстві їх навіть батьки не розрізняли. Взагалі-то можна було визначати за

сторонами — правою та лівою, але батьки вважали, що це принизливо — розрізняти дітей за сторонами. Тому дали головам одне ім'я на двох і завжди зверталися до обох. Наприклад:

— Кадику! Бігом ідіть додому їсти дедуни! — гукала з вікна мама, коли малий синочок гралися з іншими дракончиками в пісочниці.

Або:

— Кадику! Негайно сідайте робити уроки! — наказував батько, коли малий занадто захоплювалися грою в своїй кімнаті.

Чи так:

— Кадичку, допоможіть бабусі шукати окуляри, — просила бабуся. — А я вам казочку прочитаю.

Через постійні спільні до себе звертання Кадикові голови звикли робити все син-

хронно. Тобто разом. Разом поверталися в один і той же бік, разом кивали чи крутили туди-сюди головами, в один голос просилися на горщик або погуляти, разом засинали і навіть разом співали пісень. Тільки одна голова співала й розмовляла грубим голосом, а інша — тоненьким. Це була чи не єдина їхня різниця.

А ще через звертання у множині Кадик змалку звик, що його називають на «ви», тому виріс дуже поважним.

По-друге, Кадило. Так його звали не тільки через ім'я Кадик. Ще його так називали тому, що він часто засинали просто посеред уроку, особливо, коли зошити перевіряли. А коли учитель куняли, то з напіввідкритих його пащ починав чадіти димок. За це все вкупі учні й прозвали педагога Подвійним Кадилом.

Ага! Тепер зрозуміло, навіщо Драго і Пиптик виривали із зошитів аркуші. Вони зробили паперових дракончиків і тепер запускають, змагаючись, чий далі залетить.

Так от. Драго і Пиптик зовсім не слухають учителя, бо вважають, що останнім часом він геть непотрібні теми їм дають. Взяти хоча б минулу: «Як здолати богатыря». От ви того богатыря бачили, скажіть? Хоча б одного? Хоча б не дуже великого? На картинах не рахується. Отож-бо. І ніхто

